

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní Mgr. Helenou Konečnou ve věci

žalobce: **M. K.**
zastoupený JUDr. Emilem Fleglem, advokátem
se sídlem Praha 10, K Chaloupkám 3170/2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Hradec Králové, Pivovarské náměstí 1245

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2022, čj. KUKHK-10784/DS/2020-4,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a rozhodnutí správního orgánu

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce do rozhodnutí Městského úřadu Nový Bydžov (dále také jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 9. 2. 2022, čj. NB-D/0079/21/DUS-28, sp. zn. 2778/2021, a potvrdil je. Uvedeným prvoinstančním správním rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů

(dále jen „zákon o silničním provozu“). Za to mu byla uložena pokuta ve výši 25.000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a povinnost náhrady nákladů řízení spojených s projednáváním přestupku ve výši 1.000 Kč.

2. Přestupku se měl žalobce dopustit úmyslně tím, když dne 4. 8. 2021 v 10.25 hod. na pozemní komunikaci v obci Nový Bydžov, ulici U Plovárny, u domu čp. 1415, byl při řízení motorového vozidla tovární značky Citroen Xsara, registrační značky, kontrolován příslušníky Policie České republiky, podrobil se testu na požití jiných návykových látek testerem DrugWipe 5 SP, jehož výsledek byl pozitivní na látku amfetamin/metamfetamin, avšak vyšetření ke zjištění, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn návykovou látkou, se na výzvu příslušníků Policie České republiky odmítl podrobit. Následně mu byl příslušníky Policie České republiky zadržen jeho řidičský průkaz č. Tímto jednáním porušil § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu v návaznosti na ustanovení § 20 odst. 1 písm. a) zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně zdraví“).
3. V napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s ustanovením § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad napadeného rozhodnutí s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu, tj. zásadou legality, zákazu zneužití pravomoci, resp. zákazu zneužití správní úvahy, zásadou proporcionality a ochrany dobré víry, zásadou ochrany veřejného zájmu a zásadou nestranného přístupu, resp. formální spravedlnosti.
4. Žalovaný zrekapituloval obsah odvolání, průběh správního řízení a v jeho průběhu zjištěné skutečnosti s odkazem na listiny založené ve správním spise a uvedl, že zjištěné skutečnosti týkající se uvedeného přestupku považuje za prokázané, neboť jednání žalobce, že řídil motorové vozidlo a po provedeném pozitivním testu na návykové látky se odmítl podrobit lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve a moči, bylo řádně zadokumentováno v oznámení o přestupku Policií České republiky a předloženém spisovém materiálu, včetně výsledků svědků a fotodokumentace. O výsledku svědků mimo ústní jednání byl žalobce řádně informován a mohl se ho zúčastnit. Z důvodu nástupu policisty na zahraniční misi správní orgán I. stupně jinou možnost neměl. V souvislosti s výzvou k lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu podepsal žalobce písemné poučení ve smyslu § 13 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný se plněn ztotožnil názorem správního orgánu I. stupně, že protiprávní jednání žalobce lze považovat za zcela prokázané.
5. Závěrem se žalovaný zabýval výší a druhem správních trestů v daném případě, označil je za odpovídající a ztotožnil se s odůvodněním výše správních trestů správním orgánem I. stupně, od nichž s ohledem na § 125c odst. 9 nelze upustit.

II. Shrnutí žalobních bodů

6. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí, navrhl jeho zrušení spolu se zrušením prvostupňového rozhodnutí a

zároveň, aby mu byly přiznány náklady řízení. Napadené rozhodnutí označil za nezákonné.

7. V prvním žalobním bodě žalobce namítl nezákonně provedený výslech svědka mimo ústní jednání. Tuto námitku uplatnil již v odvolání, ale vypořádání se s ní ze strany žalovaného označil za absurdní. Pokud měl správní orgán I. stupně dostatek času předvolat svědka mimo ústní jednání, pak měl dost času též nařídít ústní jednání a provést takový výslech v jeho rámci. Vyrozumění o provedení důkazu výsledkem svědka mimo ústní jednání bylo zmocnění žalobce doručeno dne 8. 12. 2021, tedy 15 dnů před provedením dokazování, přičemž zákonná lhůta pro doručení předvolání k ústnímu jednání činí 5 dní. Proto tvrzení žalovaného, že správní orgán I. stupně neměl jinou možnost, než provést dokazování mimo ústní jednání, postrádá dle žalobce racionalitu a jeho odvolací námitka byla vypořádána nesprávně, napadené rozhodnutí je proto nezákonné. Žalobce rovněž odkázal na rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 3. 2. 2021, čj. 64 A 1/2020-36 a na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 29. 4. 2014, čj. 8 As 105/2013-50. Zdůraznil, že v daném případě se jednalo o stěžejní a fakticky jediný důkaz, na kterém bylo rozhodnutí o vině postaveno. Zbylí dva svědci, kteří byli ve věci řádně vyslechnuti v rámci ústního jednání, uvedli, že u výzvy k podrobení se lékařskému vyšetření nebyli, neboť seděli ve vedlejší kanceláři.
8. Ve druhém žalobním bodě žalobce zopakoval své odvolací námitky týkající se toho, že správní orgán I. stupně provedenými důkazy neprokázal, jak a kým byla konkrétní výzva vůči němu jako obviněnému vyslovena, a tedy neprokázal ani to, že ji žalobce odmítl, a dopustil se tak přestupku. Na tyto odvolací námitky dle žalobce žalovaný nijak nereagoval a nevypořádal je, jedná se o opomenuté odvolací námitky. Vzhledem k tomu, že nebylo prokázáno, kdo a jakou výzvu měl vůči žalobci učinit, či zda byla výslovná výzva vůbec učiněna, nebyla žalobci prokázána vina v případě spáchání předmětného přestupku.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

9. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Zrekapituloval průběh správního jednání, zejména s ohledem na konaná ústní jednání a předvolávání svědků. Zdůraznil, že o výslechu svědka prap. M. L. mimo ústní jednání dne 23. 12. 2021 byl žalobce vyrozuměn již dne 8. 12. 2021 a mohl se jej tedy zúčastnit. Důvod pro tento postup (nástup policisty na zahraniční misi) správní orgán I. stupně uvedl i ve zmíněném vyrozumění. Žalovaný rovněž upozornil, že žalobce podepsal poučení dle § 13 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Policii ČR“), a rovněž potvrzení o zadržení řidičského průkazu, v němž je popsán průběh kontroly, včetně výzvy k podrobení se lékařskému vyšetření spojenému s odběrem žilní krve a moči.
10. Má za to, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě, posoudil všechny relevantní skutečnosti, včetně posouzení závažnosti jednání a důvodnosti uložené sankce. Napadené rozhodnutí označil za věcně správné a odpovídající zjištěným (a ničím nevyvráceným) skutečnostem.

IV. Replika žalobce

11. V replice žalobce uvedl, že žalovaný ve svém vyjádření pouze zrekapituloval správní řízení a žalobu nijak věcně nerozporoval.

V. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Ve věci rozhodoval bez nařízení jednání postupem předvídaným v § 51 s. ř. s. Po prostudování předloženého správního spisu dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu důvodnou neshledal.
13. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že správní orgán I. stupně obdržel oznámení přestupku, čj. KRPH-72125-7/PŘ-2021-050215, vyhotovené dne 4. 8. 2021 Policií České republiky, Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje, územní odbor Hradec Králové, obvodní oddělení Nový Bydžov. Přílohou tohoto oznámení byl úřední záznam o podání vysvětlení ze dne 4. 8. 2021, poučení ve smyslu § 13 zákona o Policii ČR ze dne 4. 8. 2021, fotodokumentace k přestupku obsahující fotografii řidiče a vozidla, fotografii pozitivního orientačního testu DrugWipe, fotografii řidičského průkazu žalobce, úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy ze dne 4. 8. 2021 podepsaný nstržm. A. P. a prap. M. L., úřední záznam sepsaný prap. M. L. dne 4. 8. 2021, oznámení o zadržení řidičského průkazu žalobce ze dne 4. 8. 2021, potvrzení o zadržení řidičského průkazu ze dne 4. 8. 2021 a výpis z evidenční karty řidiče – žalobce.
14. Po zrušení příkazu ze dne 18. 8. 2021 z důvodu podaného odporu požádal žalobce na základě poskytnutého poučení správního orgánu I. stupně o nařízení ústního jednání a zároveň navrhl doplnění dokazování výsledkem policistů zasahujících vůči němu dne 4. 8. 2021 a svědka K. T. Správní orgán I. stupně předvolal jak žalobce, tak oba policisty provádějící předmětnou silniční kontrolu, tj. nstržm. A. P. a prap. M. L., k ústnímu jednání nařízenému na den 11. 10. 2021. Dne 27. 9. 2022 sdělil vedoucí obvodního oddělení Nový Bydžov, že výslech prap. M. L. není možné realizovat pro jeho dlouhodobé odvelení na mezinárodní misi do Makedonie.
15. Během ústního jednání konaného dne 11. 10. 2021, k němuž se za žalobce dostavil jeho zmocněnec, byl vyslechnut nstržm. A. P. Následně byli žalobce, prap. M. L., K. T. a nprap. D. A. předvoláni k ústnímu jednání nařízenému na den 4. 1. 2022. Dne 2. 12. 2021 žádal právní zástupce žalobce sdělení pořadí a seznamu svědků předvolaných k nařízenému soudnímu jednání. Dne 6. 12. 2021 vypracoval Ing. K. D. (referent správního orgánu I. stupně), úřední záznam, že předvolaný svědek, policista prap. M. L., sdělil, že dne 3. 1. 2022 musí nastoupit do přípravného kurzu pro dlouhodobé odvelení na mezinárodní misi do Makedonie, a žádal správní orgán I. stupně o svůj výslech v dřívějším termínu, navrhl rovněž 3 prosincové termíny, z nichž správní orgán I. stupně vybral termín nejpozdější z důvodu potřeby vyrozumět žalobce. Žalovaný předvolal zmíněného svědka k provedení důkazu svědeckou výpovědí mimo ústní jednání. Dne 6. 12. 2021 správní orgán I. stupně vyrozuměl žalobce prostřednictvím právního zástupce o provedení důkazu výsledkem svědka mimo ústní jednání naplánovaného na den 23. 12. 2021 v 10:00, zároveň sdělil, že se jedná o výslech druhého zasahujícího příslušníka Policie České republiky, který byl omluven z konání ústního jednání dne 11. 10. 2021 a

který se ze služebních důvodů nemůže dostavit k již nařízenému ústnímu jednání dne 4. 1. 2022. Dále toutéž písemností sdělil žalobci, kteří svědci budou vyslýcháni během ústního jednání dne 4. 1. 2022. Tato písemnost byla právnímu zástupci žalobce doručena dne 8. 12. 2021.

16. Dne 23. 12. 2021 proběhl výslech svědka mimo ústní jednání, k němuž se žalobce nedostavil a o němž byl sepsán protokol dle § 18 správního řádu. Dne 4. 1. 2022 proběhlo ústní jednání, během něhož byli vyslechnuti svědci nrap. D. A. a K. T., dále byly provedeny listinné důkazy založené ve správním spise. Žalobce využil svého práva a písemně se vyjádřil k podkladům pro rozhodnutí. Dne 9. 2. 2022 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí čj. NB-D/0079/21/DUS-28, jímž uznal žalobce vinným z přestupku, jak je uvedeno shora. Odvolání žalobce bylo napadeným rozhodnutím zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno, jak je uvedeno výše.
17. Předně krajský soud uvádí, že žalobní námitky korespondují s některými odvolacími námitkami. S ohledem na zásadu hospodárnosti tak podotýká, že není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, čj. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, čj. 2 Afs 37/2012 – 47. Všechna rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz).

Dále k jednotlivým žalobním bodům:

18. V prvním žalobním bodě žalobce namítl nezákonně provedený výslech svědka mimo ústní jednání. Dle jeho názoru se jednalo o stěžejní a fakticky jediný důkaz, na kterém bylo rozhodnutí o vině postaveno, protože zbylí dva svědci vyslechnutí během ústního jednání uvedli, že u výzvy k podrobení se lékařskému vyšetření žalobcem nebyli, neboť seděli ve vedlejší kanceláři. Rovněž namítl absurdnost argumentace žalovaného, jíž se vypořádával s totožnou odvolací námitkou.
19. V první řadě je třeba odmítnout odkaz žalobce na rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 3. 2. 2021, čj. 64 A 1/2020-36, neboť se skutkově jedná o zcela odlišný případ, během něhož bylo obviněnému z přestupku kladeno za vinu, že jednak nepředložil řidičský průkaz a zároveň se odmítl podrobit i orientační dechové zkoušce. Jediným důkazním prostředkem, kterým mělo být spáchání přestupku prokázáno, pak měly být právě výslechy zasahujících policistů, protože jinak správní orgán disponoval pouze oznámením o přestupku a záznamem z kamery ve služebním voze, ovšem bez záznamu zvuku. Správní soud závěrem podotkl, že učiněné zjištění o skutkovém stavu v uvedené věci by po vyloučení nezákonně provedených důkazů (výslechů policistů mimo ústní jednání) neobstálo právě pro to, že spočívalo jen na úředním záznamu a videozáznamu bez zvuku.
20. V nyní posuzovaném případě však správní spis obsahuje několikero listinných důkazů, v nichž přímo žalobce potvrdil svým podpisem, že odmítl podstoupit lékařské vyšetření spočívající v odběru biologických vzorků (zejm. oznámení o zadržení řidičského průkazu – konkrétně viz dále u vypořádání druhého žalobního bodu týkajícího se právě namítaného neprokázání skutkového stavu).

21. Rovněž druhý žalobcem zmiňovaný rozsudek NSS ze dne 29. 4. 2014, čj. As 105/2013-50, je na nyní posuzovanou věc nepřiléhavý. NSS v něm nesouhlasil se závěrem správního soudu i správních orgánů, že pokud správní orgán pouze přečetl obviněnému z přestupku výpověď svědka vyslechnutého mimo ústní jednání, předal mu protokol o této výpovědi a obviněný se k němu mohl vyjádřit (nemohl mu však být přítomen), že neměla taková vada řízení vliv na zákonnost rozhodnutí. Správním orgánům bylo dále vytknuto, že k výsledku svědka došlo v rozporu s § 55 správního řádu, rovněž nebyl vyhotoven ani protokol o výpovědi svědka v souladu se zákonnými požadavky. Proto shledal NSS postup správního orgánu v rozporu s § 51 odst. 2 správního řádu.
22. Pokud žalobcem citovaný rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích odkazuje na rozsudky NSS ze dne 31. 7. 2008, čj. 2 As 60/2018-111 a ze dne 17. 6. 2011, čj. 2 As 70/2010-63, pak je třeba uvést, že tyto rozsudky se týkaly předchozí právní úpravy přestupkového řízení dle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“). Tento předpis stanovil ve svém § 74 odst. 1 obligatorní konání ústního jednání před správním orgánem I. stupně. Právě z takové obligatornosti poté NSS vyvodil nemožnost použití úpravy správního řádu týkající se provádění důkazů mimo ústní jednání, a to jednak z důvodu vztahu zákona o přestupcích, coby *lex specialis* k správnímu řádu, a jednak z důvodu úpravy v § 49 odst. 1 správního řádu.
23. V nyní platné a účinné právní úpravě přestupkového řízení provedené zákonem č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), je však dána fakultativnost ústního jednání (§ 80 odst. 1). Obligatorně se ústní jednání nařídí pouze v případech stanovených v § 80 odst. 2 a 4 téhož předpisu, kde zejména v odstavci 2 je k rozhodnutí o tom, že bude vedeno ústní jednání, třeba správního uvážení správního orgánu o nezbytnosti ústního jednání k uplatnění práv obviněného z přestupku (v případě žádosti obviněného o nařízení jednání) anebo pro zjištění stavu věci. Novou právní úpravou je přestupkové řízení přiblíženo klasickému správnímu řízení, a to včetně jeho zásad písemnosti a neveřejnosti správního řízení. Obecně tedy ve vztahu k § 80 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky již není bez dalšího použitelná výše zmíněná judikatura NSS neumožňující použití § 51 odst. 2 správního řádu v přestupkovém řízení.
24. V této souvislosti je třeba připomenout i nález Ústavního soudu České republiky ze dne 29. 7. 2013, sp. zn. I. ÚS 671/13, který, byť jako výjimečný institut, připustil možnost provedení důkazu mimo ústní jednání: „dokazování tedy musí být primárně prováděno při ústním jednání, o jehož konání bude účastník sankčního řízení předem vyrozuměn ve smyslu § 49 odst. 1 správního řádu, aby mohl případně využít svého práva být přítomen a měl možnost se ke všem prováděným důkazům vyjádřit. Pouze výjimečně, za zákonem stanovených podmínek, lze dokazování připustit i mimo rámec ústního jednání, pak ale musí být o provedení takového důkazu vyhotoven protokol dle § 18 správního řádu. Právo účastníka být přítomen provedení důkazu však zůstává i nadále zachováno, a to v návaznosti na § 51 odst. 2 správního řádu.“
25. Dle názoru krajského soudu jsou závěry Ústavního soudu na současné přestupkové řízení plně aplikovatelné. Je však třeba trvat na tom, že zásadně by mělo k dokazování docházet během ústního jednání. Dokazování mimo ústní jednání by mělo mít místo pouze ve zcela výjimečných případech, a to zejména z důvodu neodkladných či neopakovatelných důkazů. Vzhledem k tomu, že jeden z policistů, jehož výslech navrhl žalobce, byl opakovaně nepřítomen z důvodu přípravy na zahraniční misi a nemohl se tak dostavit na

ani jedno z předvolání k ústnímu jednání, předmětný výslech svědka pak v kontextu zásady rychlosti a hospodárnosti řízení naplnil obě kategorie daných úkonů. Předmětný výslech se z důvodu pobytu policisty na zahraniční misi stal v rozhodnou dobu neopakovatelným úkonem a v zájmu rychlosti postupu správního orgánu i z důvodu uchování paměti svědka byl i úkonem neodkladným. Nad to je třeba upozornit, že správní orgán I. stupně v souladu s ustanovení § 51 odst. 2 správního řádu včas vyrozuměl právního zástupce žalobce o záměru provést výslech svědka mimo ústní jednání, ve vyrozumění zcela zřetelně sdělil, že se bude jednat o výslech druhého (dosud nevyslechnutého) zasahujícího policisty, sdělil i přesně kdy a v kolik hodin k provedení výslechu dojde tak, aby se žalobce (resp. jeho právní zástupce) mohli provedení důkazu zúčastnit, případně i se k plánovanému výslechu vyjádřit písemně, a uplatnit tak veškerá svá procesní práva - otázky, námitky apod. (k tomu srov. rozsudek NSS ze dne 29. 5. 2014, čj. 5 Azs 2/2013-26). O provedení tohoto důkazu vyhotovil správní orgán I. stupně protokol ve smyslu § 18 správního řádu (založen na č. l. 61 – 62 správního spisu), z něhož rovněž vyplývá, že správní orgán hned v počátku přerušil protokolaci z důvodu cca pětiminutového čekání na žalobce, který se však výslechu nezúčastnil. Správní orgán I. stupně tak dodržel zákonný postup provedení důkazu mimo ústní jednání stanovený v § 51 odst. 2 správního řádu. Ačkoliv lze zdůraznit, že je obecně vhodnější provádět dokazování v rámci ústního jednání v těch případech, kdy dojde z některého z důvodů předvídaných v § 80 zákona o odpovědnosti za přestupky k nařízení k ústnímu jednání v dané věci, v posuzovaném případě však dlouhodobý pobyt svědka mimo Českou republiku naplnil předpoklad mimořádné události umožňující využít mimořádný institut provést důkaz mimo ústní jednání.

26. Pro úplnost pak krajský soud dodává, že i pokud by důkaz provedený mimo ústní jednání byl proveden v rozporu s ustanovením § 51 odst. 2 správního řádu či zákona o odpovědnosti za přestupky a nepříhlíželo by se z tohoto důvodu k němu, tak přesto by se v uvedené věci nejednalo o takovou procesní vadu, která by měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Nelze totiž souhlasit s argumentací žalobce, že se v dané věci jednalo o „stěžejní a fakticky jediný důkaz, na kterém bylo rozhodnutí o vině postaveno“. Není tomu tak, neboť jak vyplývá z rozhodnutí správního orgánu I. stupně (na straně 6 - 8), tak žalovaného (na straně 4 a 6), skutečnost, že žalobce se odmítl podrobit lékařskému vyšetření spočívajícímu v odběru biologických vzorků, sám žalobce stvrdil svým podpisem v potvrzení o zadržení řidičského průkazu (čl. 15 správního spisu), dále vyplývá z úředních záznamů a poučení dle § 13 zákona o Policii ČR, podrobněji níže.
27. Ve druhém žalobním bodě žalobce namítal, že žalovaný nevypořádal jeho odvolací námitky týkající toho, že nebylo prokázáno, jak a kým byla vůči němu konkrétní výzva učiněna, ani to, že ji odmítl, což považuje za opomenutou odvolací námitku a skutečnost, že nedošlo k prokázání jeho viny. Ani této námitce nelze přisvědčit.
28. Podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a g) se odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou. Podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu je řidič kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle

zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem. Zvláštním předpisem je zde zákon o ochraně zdraví.

29. Jak již bylo uvedeno shora, skutečnost, že žalobce odmítl podstoupit lékařské vyšetření spočívající v odběru krve a moči vyplývá z několika důkazů založených ve správním spise. Jako stěžejní dokument lze označit potvrzení o zadržení řidičského průkazu ze dne 4. 8. 2021, které je založeno na č. l. 15 správního spisu a obsahuje popis skutku, jež je žalobci kladen za vinu, v jehož závěru je výslovně uvedeno: „Následně byl řidič vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření spojenému s odběrem žilní krve a moči, které odmítl.“ U podpisu žalobce na téže listině je pak v kolonce vyjádření držitele zadrženého řidičského průkazu uvedeno: „Beru na vědomí, vše souhlasí“. Obdobné vyplývá z oznámení o zadržení řidičského průkazu z téhož dne založeného na č. l. 13 správního spisu a z úředního záznamu z téhož dne na č. l. 9 a 10 správního spisu (oba dokumenty jsou podepsané zasahujícími policisty), dále pak z oznámení přestupku založeného na čl. l. 1 správního spisu. Totéž vyplývá i z úředního záznamu ze dne 4. 8. 2021 vypracovaného zasahujícím policistou prap. M. L., kde kromě průběhu kontroly popsal policista zajištění žalobce a jeho eskort na policejní obvodní oddělení k sepsání jeho vyjádření k věci. Následně je uvedeno, že žalobce po patřičném poučení odmítl lékařské vyšetření a nepodrobil se mu. Dále je policistou zaznamenáno, že žalobci zadrželi řidičský průkaz a byl poučen o zákazu řídit a následně byl propuštěn. O skutečnosti, že je nezbytné podrobit se lékařskému vyšetření souvisejícímu s odběrem krve a moči byl žalobce náležitě poučen v dokumentu nazvaném poučení založeném na č. l. 4 správního spisu, které rovněž podepsal. Mimo zcela podrobné poučení obsahující zákonnou úpravu povinnosti se vyšetření podrobit a důsledků nepodrobení se, je v textu zvýrazněno, že pokud obdobné vyšetření osoba odmítne, hledí se na ní, jako by pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky byla. Ostatně obdobné vyplynulo i z výpovědi svědka nstržm. A. P. vyslechnutého v ústním jednání. Uvedená skutková zjištění učinily i správní orgány, a to konkrétně správní orgán I. stupně na straně 6 – 8 jeho rozhodnutí a žalovaný na straně 5 - 6 napadeného rozhodnutí. Správní orgán I. stupně se ve svém rozhodnutí zabýval i jednotlivými rozpory ve svědeckých výpovědích, zejména pokud jde o žalobcem navrženého svědka pana K. T.
30. Lze dodat, že ačkoliv v souladu s § 137 odst. 4 správního řádu nelze použít úřední záznam o podání vysvětlení jako důkazní prostředek, judikatura NSS připouští užití úředního záznamu o podání vysvětlení jako tzv. jiného podkladu pro rozhodnutí podle § 50 odst. 1 správního řádu (srov. např. rozsudek NSS čj. 6 As 112/2016 – 32 nebo čj. 6 As 73/2016 – 40). Vyloučeno by bylo pouze užití úředního záznamu jako důkazního prostředku k nahrazení ústní výpovědi svědka nebo jeho čtení namísto výpovědi (srov. rozsudky NSS ze dne 22. ledna 2009, čj. 1 As 96/2008 – 115, č. 1856/2009 Sb. NSS, či ze dne 9. září 2010, čj. 1 As 34/2010 – 73, č. 2208/2011 Sb. NSS). Proto je možno i v nyní posuzované věci odkázat na úřední záznam o podání vysvětlení žalobce ze dne 4. 8. 2021 (založený na č. l. 2 – 3 správního spisu), v němž uvedl a podepsal sepsaný průběh silniční kontroly včetně toho, že se po poučení odmítl podrobit lékařskému vyšetření, jež by jeho ovlivnění návykovou látkou potvrdilo či vyvrátilo. I tento úřední záznam tedy potvrzuje správními orgány zjištěný skutkový stav.
31. Skutkový stav, že žalobce řídil předmětné vozidlo a po pozitivním orientačním testu na návykové látky byl odvezen na služebnu, kde přestože byl poučen o potřebě lékařského vyšetření krve a moči a důsledcích jeho absence, se vyšetření nepodrobil, čímž naplnil

skutkovou podstatu přestupku § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, byl správními orgány dostatečně podložen a tedy prokázán. Jak vyplývá ze shora uvedeného, jednání žalobce (nepodrobení se vyšetření po provedené výzvě) lze považovat za prokázané na základě ucelené řady listinných důkazů založených ve správním spise a rovněž svědeckých výpovědí provedených při ústním jednání. V kontextu se žalobcem podepsanými listinami (založenými ve správním spise) se naopak jeho tvrzení o opaku jeví jako účelová a nelogická.

32. Nelze přisvědčit ani námitce, že by se odvolací orgán námitkou spočívající v prokázání jednání žalobce naplňující skutkovou podstatu jemu za vinu kladného přestupku nezabýval. Žalovaný na straně 6 napadeného rozhodnutí opakovaně konstatoval, že žalobce podepsal poučení ve smyslu § 13 zákona o Policii ČR a o nutnosti provést vyšetření byl poučen. Rovněž odkázal na skutková zjištění správního orgánu I. stupně, s nimiž se plně ztotožnil. Správní orgán I. stupně se pak skutkovým dějem zabýval podrobně na stranách 5 - 8 jeho rozhodnutí.
33. Krajský soud uzavírá, že neshledal nepřezkoumatelnost ani nezákonnost napadeného rozhodnutí, neshledal žádné vady v řízení před orgánem I. stupně ani žalovaného, které by mohly mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Skutkový stav zjištěný správními orgány odpovídá obsahu spisu a správní orgány postupovaly v souladu se zásadami správního řízení.

VI. Závěr a náklady řízení

34. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.
35. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a ze spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 25. ledna 2023

Mgr. Helena Konečná v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: I. S.